

Ustawa

z dnia ..... 2007 r.

o zmianie ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej

Art. 1. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 78, poz. 684 oraz z 2006 r. Nr 137, poz. 971) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 35:

a) ust. 10a otrzymuje brzmienie:

„10a. Samodzielnemu publicznemu zakładowi opieki zdrowotnej, w stosunku do którego wydano ostateczną decyzję o zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego, który w okresie do 5 lat od dnia wydania ostatecznej decyzji o warunkach restrukturyzacji spłaci 30% należności głównej z tytułu pożyczki i z tytułu zwiększenia kwoty pożyczki, o którym mowa w art. 35b ust. 3, art. 35ba ust. 3 lub art. 35bb ust. 3, wraz z odsetkami za ten okres, umarza się pozostałą część pożyczki i środków uzyskanych z tytułu jej zwiększenia.”,

b) po ust. 10g dodaje się ust. 10h w brzmieniu:

„10h. Przepisy ust. 10b – 10g stosuje się do samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, który przed dniem 31 sierpnia 2007 r. nie zrzekł się roszczeń w sposób określony w ust. 10d i uzyskał zwiększenie pożyczki, o którym mowa w art. 35ba ust. 3 lub art. 35bb ust. 3.”,

c) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Niespłacenie przez zakład dwóch kolejnych rat należności głównej lub dwóch kolejnych rat odsetkowych lub wykorzystanie środków z pożyczki w sposób niezgodny z ust. 4 pkt 3, art. 35b ust. 5, art. 35ba ust. 5, art. 35bb ust. 5 lub art. 35bc ust. 4 może skutkować postawieniem pożyczki w stan natychmiastowej wymagalności.”;

2) po art. 35b dodaje się art. 35ba - 35bc w brzmieniu:

„Art. 35ba.1. Skarb Państwa udziela pożyczki zakładowi, który w terminie do dnia 1 lipca 2007 r. złoży wniosek o zwiększenie kwoty pożyczki, o którym mowa w ust. 3, jeżeli zakład ten, w dniu złożenia wniosku, spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) udzielono mu pożyczki w trybie określonym w art. 35;
- 2) uzyskał ostateczną decyzję o warunkach restrukturyzacji;
- 3) złożył oświadczenie o wysokości należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład, o których mowa w ust. 3;
- 4) ustanowił odpowiadające kwocie zwiększenia pożyczki, o którym mowa w ust. 3, zabezpieczenia na rzecz Skarbu Państwa na wypadek roszczeń wynikających z niewypełnienia warunków zmienianej umowy o pożyczkę w postaci zabezpieczenia rzeczowego na majątku własnym, weksla in blanco lub zabezpieczenia udzielonego przez inny podmiot.

2. W przypadku złożenia, przed dniem 1 maja 2007 r., przez wierzyciela wierzytelności cywilnoprawnych wniosku o uchylenie ugody restrukturyzacyjnej, o którym mowa w art. 15 ust. 1, termin do złożenia wniosku o zwiększenie kwoty pożyczki wynosi 2 miesiące. Bieg terminu rozpoczyna się po wydaniu prawomocnego orzeczenia w postępowaniu, o którym mowa w art. 15.

3. Zmiana umowy o pożyczkę dotyczy zwiększenia kwoty pożyczki z budżetu państwa o kwotę nie wyższą niż suma należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład w związku z zaspokojeniem przez zakład, po wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego, należności głównych z tytułu indywidualnych roszczeń pracowników, o których mowa w art. 4 pkt 3. Jeżeli zakład otrzymał zwiększenie pożyczki, o którym mowa w art. 35b, kwotę zwiększenia pożyczki pomniejsza się o kwotę uzyskaną na podstawie art. 35b.

4. Środki uzyskane w wyniku zwiększenia kwoty pożyczki, o którym mowa w ust. 3, są wypłacane zakładowi jednorazowo w terminie miesiąca od dnia podpisania umowy o zmianę umowy o pożyczkę.

5. Środki uzyskane w wyniku zwiększenia kwoty pożyczki, o którym mowa w ust. 3, przeznacza się wyłącznie na zaspokojenie następujących zobowiązań:

- 1) w pierwszej kolejności - spłatę kredytu obrotowego albo pożyczki udzielonej przez podmiot, który utworzył zakład, z wyłączeniem odsetek, w części która została przeznaczona na uregulowanie należności z tytułu należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład w związku z zaspokojeniem przez zakład, po wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego, należności głównych z tytułu indywidualnych roszczeń pracowników, o których mowa w art. 4 pkt 3;

- 2) spłatę kredytu obrotowego albo pożyczki udzielonej przez podmiot, który utworzył zakład, z wyłączeniem odsetek, w części która została przeznaczona na uregulowanie zobowiązań, o których mowa w art. 4;
  - 3) spłatę należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład, powstałych po wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego od wypłaconych wynagrodzeń,
  - 4) pokrycie kosztów opłaty prowizyjnej za podejmowane przez BGK czynności, o których mowa w art. 36 ust. 1.
6. Należność główna z tytułu zwiększenia kwoty pożyczki, o którym mowa w ust. 3, zostanie spłacona w terminie 10 lat od dnia podpisania umowy o pożyczkę, o której mowa w art. 35.
7. Umowa o zmianie umowy o pożyczkę określa w szczególności:
- 1) termin i warunki wypłat środków z tytułu zwiększenia kwoty pożyczki, o którym mowa w ust. 3;
  - 2) terminy i sposób spłaty należności głównej z tytułu zwiększenia kwoty pożyczki, o którym mowa w ust. 3, oraz terminy i sposób spłaty odsetek od tej kwoty;
  - 3) numery rachunków bankowych, na które zakład będzie dokonywał spłat należności głównej z tytułu zwiększenia kwoty pożyczki, o którym mowa w ust. 3, i odsetek od tej kwoty oraz wynagrodzenia dla BGK za nadzorowanie wykonania umowy o zmianie umowy o pożyczkę;
  - 4) rodzaje zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 4.
8. Zakładowi, który uzyskał umorzenie należności głównej z tytułu pożyczki, o której mowa w art. 35, oraz z tytułu zwiększenia pożyczki, o którym mowa w art. 35b, oraz spłacił 30% należności głównej wraz z odsetkami za ten okres, umarza się pozostałą część środków uzyskanych z tytułu zwiększenia pożyczki.
9. Do zwiększenia kwoty pożyczki, o którym mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 35 ust. 6, 7, 11 –13 i 16.

Art. 35bb.1. Skarb Państwa udziela pożyczki zakładowi, który w terminie do dnia 1 lipca 2007 r. złoży wniosek o zwiększenie kwoty pożyczki, o którym mowa w ust. 3, jeżeli zakład ten, w dniu złożenia wniosku, spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) udzielono mu pożyczki w trybie określonym w art. 35;
- 2) zaspokoił należność główną z tytułu roszczeń pracowników, wynikających z art. 4a ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu

przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw, po dniu 31 grudnia 2004 r. a przed wszczęciem postępowania restrukturyzacyjnego;

- 3) uzyskał ostateczną decyzję o warunkach restrukturyzacji;
- 4) złożył oświadczenie o wysokości należności głównych z tytułu indywidualnych roszczeń pracowników, o których mowa w art. 4 pkt 3, zaspokojonych przez zakład po dniu 31 grudnia 2004 r., a przed wszczęciem postępowania restrukturyzacyjnego, oraz o sumie należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład od tych należności;
- 5) ustanowił odpowiadające kwocie zwiększenia pożyczki, o którym mowa w ust. 3, zabezpieczenia na rzecz Skarbu Państwa na wypadek roszczeń wynikających z niewypełnienia warunków zmienianej umowy o pożyczkę w postaci zabezpieczenia rzeczowego na majątku własnym, weksla in blanco lub zabezpieczenia udzielonego przez inny podmiot.

2. W przypadku złożenia, przed dniem 1 maja 2007 r., przez wierzyciela wierzytelności cywilnoprawnych wniosku o uchylenie ugody restrukturyzacyjnej, o którym mowa w art. 15 ust. 1, termin do złożenia wniosku o zwiększenie kwoty pożyczki wynosi 2 miesiące. Bieg terminu rozpoczyna się po wydaniu prawomocnego orzeczenia w postępowaniu, o którym mowa w art. 15.

3. Zmiana umowy o pożyczkę dotyczy zwiększenia kwoty pożyczki z budżetu państwa o kwotę nie wyższą niż suma należności głównych z tytułu indywidualnych roszczeń pracowników, o których mowa w art. 4 pkt 3, zaspokojonych przez zakład po dniu 31 grudnia 2004 r., a przed wszczęciem postępowania restrukturyzacyjnego oraz należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład od tych należności.

4. Środki uzyskane w wyniku zwiększenia kwoty pożyczki, o którym mowa w ust. 3, są wypłacane zakładowi jednorazowo w terminie miesiąca od dnia podpisania umowy o zmianę umowy o pożyczkę.

5. Środki uzyskane w wyniku zwiększenia kwoty pożyczki, o którym mowa w ust. 3, przeznacza się wyłącznie na zaspokojenie następujących zobowiązań:

- 1) w pierwszej kolejności – na spłatę należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład w związku z zaspokojeniem przez zakład, po dniu 31 grudnia 2004 r., a przed wszczęciem postępowania restrukturyzacyjnego należności głównych z tytułu indywidualnych roszczeń pracowników, o których mowa w art. 4 pkt 3;

- 2) na spłatę należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu zobowiązań publicznoprawnych, o których mowa w art. 7, z wyłączeniem innych niż odsetki za zwłokę kwot, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 7;
  - 3) spłatę należności z tytułu zobowiązań cywilnoprawnych objętych ugodą restrukturyzacyjną w zakresie określonym w art. 13 ust. 1 pkt 2 i 3, z wyłączeniem odsetek za zwłokę oraz kwot, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 7;
  - 4) spłatę kredytu obrotowego albo pożyczki udzielonej przez podmiot, który utworzył zakład, z wyłączeniem odsetek, w części która została przeznaczona na uregulowanie należności z tytułu zobowiązań o których mowa w ust. 3;
  - 5) spłatę kredytu obrotowego albo pożyczki udzielonej przez podmiot, który utworzył zakład, z wyłączeniem odsetek, w części która została przeznaczona na uregulowanie zobowiązań, o których mowa w art. 4;
  - 6) spłatę należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład, powstałych po wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego od wypłaconych wynagrodzeń;
  - 7) pokrycie kosztów opłaty prowizyjnej za podejmowane przez BGK czynności, o których mowa w art. 36 ust. 1.
6. Należność główna z tytułu zwiększenia kwoty pożyczki, o którym mowa w ust. 3, zostanie spłacona w terminie 10 lat od dnia podpisania umowy o pożyczkę, o której mowa w art. 35.
7. Umowa o zmianie umowy o pożyczkę określa w szczególności:
- 1) termin i warunki wypłat środków z tytułu zwiększenia kwoty pożyczki, o którym mowa w ust. 3;
  - 2) terminy i sposób spłaty należności głównej z tytułu zwiększenia kwoty pożyczki, o którym mowa w ust. 3, oraz terminy i sposób spłaty odsetek od tej kwoty;
  - 3) numery rachunków bankowych, na które zakład będzie dokonywał spłat należności głównej z tytułu zwiększenia kwoty pożyczki, o którym mowa w ust. 3, i odsetek od tej kwoty oraz wynagrodzenia dla BGK za nadzorowanie wykonania umowy o zmianie umowy o pożyczkę;
  - 4) rodzaje zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 5.
8. Zakładowi, który uzyskał umorzenie należności głównej z tytułu pożyczki, o której mowa w art. 35, oraz z tytułu zwiększenia pożyczki, o którym mowa w art. 35b, oraz spłacił 30% należności głównej wraz z odsetkami za ten okres, umarza się pozostałą część środków uzyskanych z tytułu zwiększenia pożyczki.

9. Do zwiększenia kwoty pożyczki, o którym mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 35 ust. 6, 7, 11 –13 i 16.

Art. 35bc. 1. Skarb Państwa udziela pożyczki zakładowi, o którym mowa w art. 40 ust. 1, który w terminie od dnia 1 sierpnia 2007 r. do dnia 30 września 2007 r., złoży wniosek o pożyczkę, jeżeli zakład ten spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) udzielono mu dotacji w trybie określonym w art. 40;
- 2) ustanowił odpowiadające kwocie pożyczki, o której mowa w ust. 2, zabezpieczenia na rzecz Skarbu Państwa na wypadek roszczeń wynikających z niewypełnienia warunków zmienianej umowy o pożyczkę w postaci zabezpieczenia rzeczowego na majątku własnym, weksla in blanco lub zabezpieczenia udzielonego przez inny podmiot.

2. Pożyczka jest udzielana w kwocie nie wyższej niż kwota wyliczona według wzoru:

$$Kp = Z2004 \times \frac{1}{2}M \times 12,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Kp - kwotę pożyczki w złotych,

Z2004 - przeciętne roczne zatrudnienie w zakładzie w 2004 r.,

$\frac{1}{2}M$ - połowa minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2004 r. ustalone przez Radę Ministrów na podstawie art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314),

12 - liczbę miesięcy w roku.

3. Środki z pożyczki, o której mowa w ust. 1, są wypłacane zakładowi jednorazowo w terminie miesiąca od dnia podpisania umowy o pożyczkę.

4. Środki z pożyczki, o której mowa w ust. 1, przeznacza się wyłącznie na następujące cele:

- 1) w pierwszej kolejności - dostosowanie zakładu do wymogów określonych w przepisach w sprawie wymagań jakim powinny odpowiadać pod względem fachowym i sanitarnym pomieszczenia i urządzenia zakładu opieki zdrowotnej;
- 2) restrukturyzację zatrudnienia;
- 3) zakup aparatury i sprzętu medycznego;
- 4) remonty i modernizacje zakładu;
- 5) pokrycie kosztów opłaty prowizyjnej za podejmowane przez BGK czynności, o których mowa w art. 36 ust. 1.

5. Należność główna z tytułu pożyczki, o której mowa w ust. 2, zostanie spłacona w terminie 10 lat od dnia podpisania umowy o pożyczkę.

6. Umowa o pożyczkę określa w szczególności:

1) terminy i sposób spłaty należności głównej z tytułu pożyczki, o której mowa w ust. 2, oraz terminy i sposób spłaty odsetek od tej kwoty;

2) numery rachunków bankowych, na które zakład będzie dokonywał spłat należności głównej z tytułu pożyczki, o której mowa w ust. 2, i odsetek od tej kwoty oraz wynagrodzenia dla BGK za nadzorowanie wykonania umowy o pożyczkę;

3) rodzaje zabezpieczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

7. Do pożyczki, o której mowa w ust. 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 35 ust. 6, 7, 11–13 i 16.

8. Zakładowi, który prawidłowo wykorzystał pożyczkę oraz który w okresie do 5 lat od dnia spłaty pierwszej raty kapitałowej spłaci 30% należności głównej z tytułu pożyczki wraz z odsetkami za ten okres, umarza się pozostałą część pożyczki.”;

3) art. 35c otrzymuje brzmienie:

„Art. 35c. Łączna kwota pożyczek z budżetu państwa, o których mowa w art. 35, art. 35a i art. 35bc ust. 3 oraz zwiększenia kwoty pożyczki dokonanej w trybie art. 35b ust. 3, art. 35ba ust. 3 lub 35bb ust. 3, jest ustalana w ustawie budżetowej i nie może przekroczyć kwoty 2,2 mld zł.”;

4) w art. 36:

a) w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) podpisuje umowę o zmianie umowy o pożyczkę z zakładem, który spełnia łącznie warunki określone w art. 35ba ust. 1 lub w art. 35bb ust. 1, lub art. 35 bc ust. 1.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. BGK podejmuje także, w imieniu Skarbu Państwa, za wynagrodzeniem płatnym przez zakład, czynności związane z nadzorowaniem wykonywania przez zakład umowy o pożyczkę, w tym w szczególności:

1) nadzoruje zgodność wykorzystania środków z pożyczki z art. 35 ust. 4 pkt 3, art. 35a ust. 4 i art. 35bc ust. 4;

2) nadzoruje zgodność wykorzystania środków z tytułu zwiększenia kwoty pożyczki, o którym mowa w:

a) art. 35b ust. 3, z wymaganiami określonymi w art. 35b ust. 5,

b) art. 35ba ust. 3, z wymaganiami określonymi w art. 35ba ust. 5,

- c) art. 35bb ust. 3, z wymaganiami określonymi w art. 35bb ust. 5;
- 3) stawia, za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych, pożyczkę w stan natychmiastowej wymagalności, w przypadku, o którym mowa w art. 35 ust. 15 albo art. 35a ust. 8;
- 4) dokonuje oceny spełnienia przez zakład warunków umorzenia, o którym mowa w art. 35 ust. 10, ust. 10a, albo art. 35a ust. 6, art. 35ba ust. 8, art. 35bb ust. 8 i art. 35bc ust. 8 oraz przekazuje ją do wiadomości ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.”.

Art. 2. Do dnia wydania ostatecznej decyzji o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego albo ostatecznej decyzji o zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego nie podlegają egzekucji z mocy prawa wierzytelności zakładu wobec Narodowego Funduszu Zdrowia oraz środki przekazane przez Narodowy Fundusz Zdrowia na rachunek bankowy zakładu w związku z zaspokojeniem wierzytelności przypadających zakładowi z tytułu udzielania świadczeń zdrowotnych przed ukończeniem udzielania tych świadczeń w wysokości nie przekraczającej 75% każdorazowej wypłaty, chyba że chodzi o wierzytelność pracowników zakładu z tytułu pracy wykonywanej przy udzielaniu tych świadczeń.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2007 r.

UZASADNIENIE

Z informacji uzyskanych od Banku Gospodarstwa Krajowego wynika, że z kwoty przeznaczonej na pożyczki i zwiększenie pożyczek z budżetu państwa przewidzianych w ustawie z dnia 15 kwietnia 2005 r. o pomocy publicznej i restrukturyzacji nie zostanie wykorzystane około 600 mln. zł.

Proponowany projekt kolejnej nowelizacji ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej przewiduje możliwość uzyskania przez samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej, uczestniczące w procesie restrukturyzacji finansowej kolejnego zwiększenia pożyczki z budżetu państwa.

Projekt przewiduje trzy rozwiązania:

- 1) zwiększenie kwoty pożyczki dla samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, który uzyskał pożyczkę w trybie art. 35 ustawy.

Kolejne zwiększenie pożyczki mógłby otrzymać zakład, który uzyskał zwiększenie pożyczki określone w art. 35b ustawy. Dla takiego zakładu kwota kolejnego zwiększenia pożyczki stanowiłaby różnicę pomiędzy maksymalną kwotą, którą zakład mógł uzyskać w wyniku zwiększenia pożyczki a kwotą którą zakład w wyniku zwiększenia faktycznie uzyskał. Zwiększenie pożyczki mógłby także uzyskać samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej, który uzyskał pożyczkę w trybie art. 35 i nie składał wniosku o zwiększenie kwoty pożyczki w trybie art. 35b ustawy, ponieważ nie posiadał niespłaconych zobowiązań, na które mógłby przeznaczyć środki z pożyczki.

Zgodnie z art. 35b ust. 3 ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej kwota pożyczki z budżetu państwa może być zwiększona o kwotę nie wyższą niż suma należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład w związku z zaspokojeniem przez zakład, po wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego, należności głównych z tytułu roszczeń pracowniczych wynikających z tzw. „ustawy 203”. Wysokość należności głównych i odsetek z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części płatnej przez pracodawcę była podstawą do wyliczenia kwoty zwiększenia pożyczki.

Dodatkowo ustawa w ust. 5 tego artykułu wskazuje na jakie cele mogą być przeznaczone środki ze zwiększenia kwoty pożyczki a mianowicie:

- a) spłatę należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład w związku z zaspokojeniem przez zakład, po wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego, należności głównych z tytułu roszczeń pracowniczych wynikających z tzw. „ustawy 203”,

- b) spłatę należności głównych i odsetek z tytułu składek na ubezpieczenie emerytalne, składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez ubezpieczonego oraz składek na ubezpieczenie zdrowotne,
- c) spłatę należności głównych z tytułu zobowiązań cywilnoprawnych objętych ugodą restrukturyzacyjną.

Zważywszy, że ustawa nie przewidywała możliwości refundacji wcześniej poniesionych wydatków, warunkiem faktycznego uzyskania zwiększenia kwoty pożyczki z budżetu państwa było posiadanie zobowiązań wymienionych w lit a-c. Jeżeli zakład uczestniczący w procesie restrukturyzacji finansowej częściowo spłacił zobowiązania wymienione w lit. a-c otrzymał zwiększenie do wysokości faktycznie posiadanych zobowiązań. Zakład który wcześniej spłacił zobowiązania wymienione w lit. a-c nie mógł otrzymać zwiększenia pożyczki.

Jedno z rozwiązań przewidzianych w projekcie przewiduje zwiększenie kwoty pożyczki dla takich zakładów z możliwością refundacji poniesionych wydatków. Środki uzyskane w wyniku zwiększenia pożyczki mogłyby być przeznaczone na spłatę kredytu obrotowego lub pożyczki udzielonej przez podmiot, który utworzył zakład, z wyłączeniem odsetek, w części która została przeznaczona na uregulowanie należności z tytułu należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład w związku z zaspokojeniem przez zakład, po wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego, należności głównych z tytułu roszczeń pracowniczych wynikających z „ustawy 203” lub spłatę kredytu obrotowego lub pożyczki udzielonej przez podmiot, który utworzył zakład, z wyłączeniem odsetek, w części która została przeznaczona na uregulowanie zobowiązań, o których mowa w art. 4 lub też spłatę zobowiązań z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład, powstałych po wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego od wypłaconych wynagrodzeń.

- 2) zwiększenie kwoty pożyczki dla samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, który uzyskał pożyczkę w trybie art. 35 i nie mógł uzyskać zwiększenia pożyczki, o którym mowa w art. 35b ustawy, ponieważ zobowiązania z tytułu tzw. „ustawy 203” spłacił całkowicie lub częściowo po 31 grudnia 2004 r. a przed wszczęciem postępowania restrukturyzacyjnego.

Zakłady, które zaspokoily te roszczenia pracownicze z tytułu „ustawy 203” całkowicie lub częściowo po 31 grudnia 2004 r. a przed wszczęciem postępowania restrukturyzacyjnego nie uzyskały ani umorzenia zobowiązań publicznoprawnych z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład ani też zwiększenia pożyczki na ten cel. Dodatkowo środki z pożyczki zaciągniętej w trybie art. 35 nie mogły być przeznaczone na refundację wydatków z tytułu roszczeń pracowniczych związanych z

realizacją „ustawy 203” zaspokojonych po 31 grudnia 2004 r. a przed wszczęciem postępowania restrukturyzacyjnego. Projekt ustawy przewiduje możliwość uzyskania przez taki zakład zwiększenia pożyczki o kwotę nie wyższą niż suma należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu roszczeń pracowników, o których mowa w art. 4 pkt 3 zaspokojonych przez zakład po dniu 31 grudnia 2004 r. a przed wszczęciem postępowania restrukturyzacyjnego oraz suma należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład w związku z zaspokojeniem przez zakład po dniu 31 grudnia 2004 r. a przed wszczęciem postępowania restrukturyzacyjnego, należności głównych z tytułu indywidualnych roszczeń pracowników. Środki uzyskane w wyniku zwiększenia kwoty pożyczki można by przeznaczyć w pierwszej kolejności na spłatę należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład w związku z zaspokojeniem przez zakład, po dniu 31 grudnia 2004 r. a przed wszczęciem postępowania restrukturyzacyjnego należności głównych z tytułu indywidualnych roszczeń pracowników wynikających z tzw. „ustawy 203”, spłatę należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu zobowiązań publicznoprawnych, o których mowa w art. 7 ustawy, spłatę należności z tytułu zobowiązań cywilnoprawnych objętych ugodą restrukturyzacyjną, spłatę należności głównej z tytułu kredytu obrotowego lub pożyczki udzielonej przez podmiot, który utworzył zakład w części która została przeznaczona na uregulowanie należności z tytułu zobowiązań stanowiących podstawę wyliczenia zwiększenia pożyczki oraz spłatę kredytu obrotowego lub pożyczki udzielonej przez podmiot, który utworzył zakład, z wyłączeniem odsetek, w części która została przeznaczona na uregulowanie zobowiązań, o których mowa w art. 4 a także spłatę należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład, powstałych po wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego od wypłaconych wynagrodzeń.

- 3) udzielenie pożyczki zakładowi, który uzyskał dotację w trybie określonym w art. 40 ustawy.

Maksymalna wysokość pożyczki, którą mógłby uzyskać „niezadłużony” publiczny zakład opieki zdrowotnej jest obliczana wg wzoru:

$$Kp = Z2004 \times \frac{1}{2} M \times 12$$

Z2004 – przeciętne zatrudnienie w zakładzie w roku 2004,

½M – połowa minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2004 r.

12 – liczba miesięcy w roku

Zważywszy, iż podstawowym warunkiem uzyskania środków z pożyczki, o której mowa w art. 35bc projektu ustawy jest otrzymanie dotacji w trybie art. 40 ustawy oraz nieposiadanie przez zakład zaległości w spłacie zobowiązań znanych na dzień 31 grudnia 2004 r. przyjęto, że

podstawą wyliczenia pożyczki będzie połowa minimalnego wynagrodzenia za pracę w roku 2004.

Środki z pożyczki zakład mógłby przeznaczyć na dostosowanie zakładu do wymogów określonych w przepisach w sprawie wymagań jakim powinny odpowiadać pod względem fachowym i sanitarnym pomieszczenia i urządzenia zakładu opieki zdrowotnej, restrukturyzację zatrudnienia, zakup aparatury i sprzętu medycznego, zmiany w strukturze organizacyjnej zakładu, pokrycie kosztów opłaty prowizyjnej za podejmowane przez BGK czynności.

Projekt przewiduje również, iż do dnia wydania decyzji o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego albo decyzji o zakończeniu postępowania restrukturyzacyjnego nie podlegają egzekucji z mocy prawa wierzytelności zakładu wobec Narodowego Funduszu Zdrowia oraz środki przekazane przez Narodowy Fundusz Zdrowia na rachunek bankowy zakładu w związku z zaspokojeniem wierzytelności przypadających zakładowi z tytułu udzielania świadczeń zdrowotnych przed ukończeniem udzielania tych świadczeń w wysokości nie przekraczającej 75% każdorazowej wypłaty, chyba że chodzi o wierzytelność pracowników zakładu z tytułu pracy wykonywanej przy udzielaniu tych świadczeń.

Wprowadzenie tego przepisu ma na celu zapobieżenie istotnemu pogorszeniu sytuacji finansowej zakładów opieki zdrowotnej, do którego może dojść w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 stycznia 2007 r. (syg. P5/05 Dz. U. 2007, Nr 7, poz. 58). W wyroku Trybunał Konstytucyjny stwierdził nieważność art. 831 § 1 pkt 4 Kodeksu postępowania cywilnego, stanowiącego, że w przypadku egzekucji wierzytelności przypadających dłużnikowi od państwowych jednostek organizacyjnych, możliwe jest zajęcie jedynie 25% każdorazowej wypłaty. W rezultacie doszło do istotnego pogorszeniu sytuacji finansowej zakładów opieki zdrowotnej obciążonych wysokimi zobowiązaniami wymagalnymi. W niektórych sytuacjach, jeżeli zobowiązania objęte egzekucją komorniczą są wyższe od wartości kontraktu, na rachunek bankowy zakładu będą wpływały kwoty odpowiadające wartości wynagrodzeń pracowników, pozbawiając zakład możliwości pokrywania pozostałych kosztów funkcjonowania. W konsekwencji zagrożona może być ciągłość dostępu pacjentów do świadczeń udzielanych przez te zakłady.

Ocena Skutków Regulacji

I. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja.

Uczestniczące w restrukturyzacji samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej, Bank Gospodarstwa Krajowego a także pracownicy tych zakładów. W postępowaniu restrukturyzacyjnym uczestniczy 565 zakładów opieki zdrowotnej. W zakładach tych zatrudnionych jest, według stanu na dzień 31 grudnia 2004 r. około 290 tys. osób. Dotację otrzymały 303 niezadłużone zakłady opieki zdrowotnej. W zakładach, które otrzymały dotację, według stanu na dzień 31 grudnia 2004 r. zatrudnionych jest około 100 tys. osób.

II. Konsultacje społeczne.

Projekt był przedmiotem szerokich konsultacji społecznych. Projekt był przesłany do zaopiniowania m.in. wojewodom, samorządom zawodów medycznych, reprezentatywnym związkom zawodowym, związkom pracodawców ochrony zdrowia, przedstawicielom podmiotów tworzących zakłady opieki zdrowotnej, w tym związkom jednostek samorządu terytorialnego oraz uczelniom medycznym. Ponadto projekt ustawy został umieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Zdrowia oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, stosownie do przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). W tym trybie nie zostało zgłoszone zainteresowanie pracami nad projektem.

Podstawowe uwagi dotyczyły wprowadzenia możliwości wydatkowania środków z pożyczki na spłatę pożyczki udzielonej przez podmiot, który utworzył zakład. Zakłady pożyczkę od podmiotu tworzącego wydatkowały na zobowiązania objęte restrukturyzacją finansową. Po uwzględnieniu tej uwagi, środki z pożyczki z budżetu państwa będzie można przeznaczać na m.in. na spłatę pożyczki od podmiotu tworzącego przeznaczonej na uregulowanie zobowiązań objętych restrukturyzacją. Wydłużeniu o 1 miesiąc uległy także terminy składania wniosków o pożyczkę.

Szereg uwag dotyczyło także zmiany przepisu art. 2 projektu ustawy przewidującego ochronę przed egzekucją wierzytelności przypadających zakładowi od Narodowego Funduszu Zdrowia z tytułu udzielania świadczeń zdrowotnych. Uwagi te zostały uwzględnione. Według obecnego brzmienia przepisem ochroną przed egzekucją są objęte nie tylko wierzytelności zakładu wobec Narodowego Funduszu Zdrowia ale także środki przekazane przez Narodowy Fundusz Zdrowia na rachunek bankowy zakładu w związku z zaspokojeniem wierzytelności przypadających zakładowi z tytułu udzielania świadczeń zdrowotnych przed ukończeniem udzielania tych świadczeń w wysokości nie przekraczającej 75% każdorazowej wypłaty, chyba że chodzi o wierzytelność pracowników zakładu z tytułu pracy wykonywanej przy udzielaniu tych świadczeń.

Uwzględnione zostały także uwagi dotyczące zmian w uzasadnieniu przekazane przez Rządowe Centrum Legislacji oraz Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

III. Analiza skutków regulacji.

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

W ustawie budżetowej na rok 2006 z dnia 17 lutego 2006 r. (Dz. U. Nr 35, poz. 244) zarezerwowano na restrukturyzację finansową publicznych zakładów opieki zdrowotnej 1,1 mld zł, przy jednoczesnym założeniu, że suma dokonanych wypłat z tego tytułu w latach budżetowych 2005 i 2006 nie przekroczy łącznej kwoty 2,2 mld zł. Do wykorzystania w 2007 roku pozostało około **600 mln zł**.

W celu przeprowadzenia analizy niewykorzystania pożyczki Skarbu Państwa w 2006 r., Ministerstwo Zdrowia wystąpiło do zakładów opieki zdrowotnej o podanie przyczyn nieskorzystania z pożyczki. Z przeprowadzonej analizy wynika, że w wielu zakładach opieki zdrowotnej zobowiązania zostały uregulowane przed wejściem w życie nowelizacji ustawy. Na niepełne wykorzystanie kwoty zabezpieczonej w 2006 roku na restrukturyzację finansową publicznych zakładów opieki zdrowotnej miały wpływ:

1. Ograniczenia wynikające z nowelizacji ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej – niemożność refinansowania z pożyczki Skarbu Państwa zobowiązań uregulowanych przez zakład ze środków własnych (w projektowanej regulacji dopuszcza się możliwość refundacji, uzyskane w ten sposób środki można by przeznaczyć na zobowiązania bieżące co gwarantuje pełne wykorzystanie środków).
2. Aneksowanie umów przez BGK zmniejszających pierwotne kwoty pożyczek, m.in. na skutek interpretacji przepisów przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej zawężającej zakres zobowiązań publicznoprawnych, na które można było przeznaczyć środki z pożyczki Skarbu Państwa.
3. Umorzenia postępowań restrukturyzacyjnych – w przypadku 20 publicznych zakładów opieki zdrowotnej (wg stanu na dzień 1 września 2006 r.).
4. Zawieszone postępowania restrukturyzacyjne w 22 zakładach opieki zdrowotnej.

1) Zgodnie z ankietami przygotowanymi przez Ministerstwo Zdrowia w końcu roku 2006, wypełnionymi bezpośrednio przez zakłady lub przez wojewodów, kwota wypłaconych zobowiązań wobec pracowników z tytułu ustawy "203" - po wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego wynosi 545 mln złotych. Zobowiązania wobec ZUS z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład, powstałe po uregulowaniu kwoty 545 mln wynoszą około 102 mln złotych, z czego 97 mln złotych to należności główne, natomiast 5 mln złotych to odsetki od należności głównych.

Kwota zwiększenia pożyczki, którą zakłady wykorzystają w trybie art. 35b ustawy o pomocy publicznej i restrukturyzacji publicznych zakładów opieki zdrowotnej wynosi 68 mln złotych.

Z uwagi na to, iż zarówno w art. 35b jak i w art. 35ba projektu obecnej nowelizacji, kwotę zwiększenia pożyczki ustala się w taki sam sposób, mianowicie jako kwotę nie wyższą niż suma należności głównych i odsetek za zwłokę z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład w związku z zaspokojeniem przez zakład, po wszczęciu postępowania restrukturyzacyjnego, należności głównych z tytułu indywidualnych roszczeń pracowników, o których mowa w art. 4 pkt 3 ustawy, kwota do wykorzystania w trybie art. 35ba stanowi różnicę pomiędzy kwotą ogólną, tj. 102 mln złotych, a kwotą już wykorzystaną, tj. 68 mln złotych, czyli 34 mln złotych.

2) Kwota pożyczki dla samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, który uzyskał pożyczkę w trybie art. 35 i nie mógł uzyskać zwiększenia pożyczki, o którym mowa w art. 35b ustawy, ponieważ zobowiązania z tytułu tzw. „ustawy 203” uregulował przed wszczęciem postępowania restrukturyzacyjnego, wynosiłaby, zgodnie z danymi zawartymi w ankietach, o których mowa wyżej, około 132 mln złotych. Kwota ta obejmuje sumę wypłaconych po 31.12.2004r, a przed wszczęciem postępowania restrukturyzacyjnego, zobowiązań wobec pracowników z tytułu ustawy "203" (około 109 mln złotych) oraz sumę należności głównych i odsetek z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez zakład (od tej kwoty), w wysokości około 23 mln złotych.

Łącznie z tytułu kwot możliwych do wykorzystania w trybie art. 35ba oraz 35bb projektowanej nowelizacji, zakłady mogą wnioskować o 143 mln złotych.

Z uwagi na to, iż nie wszystkie zakłady nadesłały ankiety, oraz zważywszy błędy, których nie ustrzegły się zakłady przy wypełnianiu ankiet, można się spodziewać, iż kwoty jw. mogą być niedoszacowane, w związku z czym należy założyć 20% rezerwy na kwotę zwiększenia pożyczki, co w rezultacie daje kwotę około 172 mln złotych do wykorzystania w trybie art. 35ba oraz 35bb.

3) Szacowana maksymalna kwota pożyczek, którą mogłyby uzyskać niezadłużone zakłady opieki zdrowotnej, uwzględniając wzór na podstawie którego określano by jej wysokość, nie przekroczyłaby kwoty około 495 mln. zł. Kwotę tę wyliczono na mnożąc liczbę zatrudnionych w zakładach niezadłużonych (100 000) przez połowę minimalnego wynagrodzenia w roku 2004 i liczbę 12 miesięcy w roku.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Ustawa będzie miała wpływ na rynek pracy, ponieważ poprawiając kondycję publicznych zakładów opieki zdrowotnej pozwoli na zachowanie dotychczasowych miejsc pracy w zakładach restrukturyzowanych oraz zakładach niezadłużonych, które otrzymają pożyczkę, a w niektórych przypadkach może również wpłynąć na możliwość zatrudniania nowych pracowników przez te zakłady.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Brak wpływu.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Zakłady opieki zdrowotnej udzielają świadczeń zdrowotnych w większości ludności danego regionu. Jednakże są zakłady (a takimi są napewno szpitale kliniczne), których działalność ma charakter strategiczny, ponieważ udzielają świadczeń zdrowotnych ludności całego kraju. Dlatego też regulacja ma istotne znaczenie dla tych zakładów, a tym samym dla sytuacji danego regionu, a nawet dla bezpieczeństwa zdrowotnego ludności kraju.

5. Wpływ regulacji na ochronę zdrowia ludności.

Regulacja będzie mieć wpływ na bezpieczeństwo zdrowotne ludności kraju, ponieważ poprawi sytuację finansową w jednostkach ochrony zdrowia.

IV. Skutki prawne regulacji.

Skutkiem regulacji będzie możliwość zaciągnięcia pożyczki przez samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej na preferencyjnych warunkach na cele określone w ustawie.

V. Zgodność regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Zgodnie z art., 87 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), z zastrzeżeniem innych postanowień zawartych w Traktacie, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych, w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z zasadami wspólnego rynku w zakresie, w jakim negatywnie wpływa na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi.

Jednym z elementów uznania danej pomocy za pomoc publiczną w rozumieniu TWE, jest to, że pomoc udzielana jest podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą oraz że ma negatywny wpływ na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi lub może naruszyć lub grozić naruszeniem konkurencji w skali całej Wspólnoty. Pomoc państwa dla publicznego zakładu opieki zdrowotnej w postaci pożyczek, o których mowa w projektowanej nie wpływa negatywnie na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, jak również nie może naruszyć lub grozić naruszeniem konkurencji w ramach Wspólnoty.